

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 712. An & qualiter eadem res sæpius legari possit cum effectu
solvendi eam sæpius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

favorem ultimarum voluntatum. §. 22. in fin. Inst. de legat. l. 2. ff. de opt. legat. nisi aliter testator dixerit. Lauterb. §. 35. qua testatoris voluntas contraria non tantum probatur ex ipsis verbis, sed saxe colligitur ex circumstantiis aliquis presumptionibus, ut si verba ad hæredem dixerit, concessa huic videatur elec^{tio}, & legatario, si ad eum verba directit. Muller. l. c. Lit. n. uti &, dum non appetet, de quare senserit testator, vel etiam si quantitas in genere legata, penes hæredem est elec^{tio}. l. 4. ff. de trit. vim. vel oleo legat. Lauterb. §. 36. quando autem elec^{tio} est penes hæredem, nec rem optimam, nec pessimam dare debet; nec legatarius rem pessimam acceptare tenetur. l. 37. pr. l. 110. ff. de legat. 1. Muller. l. c. Lit. 9. nisi tamen non adsit mediocris; eo quod tunc censeatur testator non voluisse hæredem gravare ad dandam optimam, ut Muller. l. c. alias hæres præstare debet talem, ne de evictione teneatur, quam imminentem legatarius ante litis contestationem hæredi denunciate debet. l. 29. §. 3. ff. de legat. 3. Lauterb. l. c. §. 36. Sed neque, dum elec^{tio} est penes legatarius, ejus libertas est absoluta, sed restringita, ita ut, dum Titio legatus est equus, elec^{tio} restringitur; ut non optimum ex equis à testatore relictis, sed mediocrem eligere possit. cit. l. 37. in legatis tamen ad pias causas juxta l. 57. §. fin. ff. de aur. & argent. legat. uti & in legatis ad dotem juxta l. 57. ff. de jur. dot. semper optimum legatum censeatur. Lauterb. Muller. LL. cit. semel autem facta electione, voluntatem mutare non licet. l. 20. ff. de opt. legat. nisi cohæredes electionem impugnent, vel elec^{tio} sit inefficax. Lauterb. l. c. cum Brunem. ad l. 9. ff. de legat. 1. num. 3. neque partim in uno partim in altero elegere permititur. Idem cum Clud. de concord. indeb. num. 58. de hac electione vide Vafq. l. c. & Molin. d. 198. uti etiam, num Ecclesiae legatum solvi debat in summo rigore. Dianam. Tom. 2. tr. 6. miscell. resol. 29. ad quos remittit de Lugo. l. c.

Quæst. 711. An & qualiter res universalis legari possit?

REsp. non tantum res singularis, sed & universalis, v.g. certa bonorum vel hæreditatis pars (qualiter tamen legatum pars bonorum differat à legato partis hæreditatis, dicetur paulo post) legari seu titulo legati obvenire potest. §. 15. pr. Inst. l. 23. & 26. ff. de legat. 1. dicitur autem persona illa, cui à defuncto portio bonorum aut hæreditatis titulo legati relicta, partarius. §. 5. & 6. Inst. de fidicem. hæred. Muller. in ff. de legat. th. 13. Lit. b. differunt autem hic partarius legatarius ab hærede, quod legati titulo, ac ita directis verbis & titulo singulari relicta sit ei pars hæreditatis; hæres vero titulo universalis instituatur, etiam dum talis instituitur in parte hæreditatis. Muller. l. c. Lit. d. Lauterb. §. 37. Arg. l. 76. §. 1. ff. de legat. 3. quemadmodum qui hæreditatem emit & manet successor particularis, & in eius neque aetate neque passim actiones defuncti transeunt directe; quia non representant defunctum, sed tantum partem rerum hæreditatarum ab hærede consequitur sine juris universitate. Lauterb. l. c. unde & nomina & actiones, si quæ sint in hæreditate, illi cedendæ

pro sua parte ab hærede contra debitorem. Muller. l. c. Lit. e. Arg. §. 21. Inst. de legat. quæ à legatario partario contra eum moveri nequeunt, priusquam ei ab hærede cesset, quamvis ad cedendum eas eundem actione personali compellere possit. Muller. l. c. & hinc interponunt stipulationes partis & de parte inter hæredem & hunc legatarium, hoc est, de lucro & damno communicando. Lauterb. §. 17. de quibus stipulationibus utrumque interponendis vide Muller. l. c. Lit. n. cùm hæres insolidum sit & maneat talis, & consequenter in solidum obligatus creditoribus, etiæ as alienum à se solutum repetere possit à legatario partario. §. 5. & 6. Inst. de fidicem. hæred. differunt de cætero legatum partis bonorum à legato partis hæreditatis, quod in eodem dividenda primò as alienum, aliaque onera omnia; cùm bona non dicantur nisi deduc^{to} aere alieno. juxta l. 9. ff. de legat. 2. de qua deductione aries alieni vide pluribus Muller. l. c. Lit. c. & n. in legata vero parte hæreditatis, oneribus nondum deductis, instituenda divisio inter hæredem & legatarium, ita tamen, ut omnia onera, etiam funeris impensa, in vim diætarum stipulationum agnoscere teneatur legatarius. l. 8. §. fin. ff. de legat. 2. atque ita, ut at Lauterb. legatum universale naturam legati mutat, & legatarius evadit hæres. Parte autem hæreditatis legata, hæres habet electionem, num partes vel eorum estimationem præstare maluerit; dum nimis fine damno earum divisio fieri potest; si fieri nequit, estimatione ab hærede omnimodo præstanda. l. 26. §. 2. ff. de legat. res tamen etiam tunc dari potest legatario consentiente, vel Judice estimante. l. 27. ff. cod. Lauterb. §. 27. in fine. cum Brunem. in cit. l. 26. & 27. & Barry. de success. lib. 9. tit. 6. num. 1.

Quæst. 712. An & qualiter eadem res & ipsius legari possit cum effectu solvendi eam & ipsius?

REsp. pro diversitate casuum diversimode respondendum, nam primò si eadem res in individuo legata ab eodem in testamento & codicillo ailiave scriptura eidem legatur plures, res ipsa aut ejus estimatione non nisi semel tantum debet solvi, neque etiam præter rem ipsam præstamat potest peti ejus estimatione, nisi aliud constet de contraria voluntate testatoris. l. 34. §. 1. ff. de legat. 1. de Lugo. l. c. num. 274. contrarium tenere videtur Lauterb. §. 29. dum ait: si res eadem ab eodem legata in diversis scripturis, ita ut, si ex una sit consecutus estimationem, ex altera rem ipsam adhuc petere possit juxta l. 34. §. 2. juncto §. 6. Inst. de legat. ob rationem in l. 88. de V. & Secus, si in eadem scriptura plures leguntur.

2. Secundò: si eadem res à diversis testatoribus, quorum unus non est hæres alterius, legatur eidem Titio, isque eam jam habet ex testamento unius, & secundè possidet, non potest ejus estimationem ab alterius testatoris hærede petere. §. si cui res aliena. & §. sic u. fundus. Inst. de legat. si tamen ex primo estimatione recepit, posset rem ipsam à secundo petere de Lugo. l. c. Struv. ad ff. delegat. th. 11. Lit. a. Muller. ibid. Idem est, ut de Lugo, testator gravavit duos hæredes singulos in solidum, ut rem eandem darent Titio.

3. Tertiò: quando eadem quantitas bis in eodem testamento aut codicillo legatur eidem, semel tantum debetur, & non præsumitur, testatorem legatum multiplicare voluisse, nisi hoc legatarius evi-

evidentissimis probationibus ostenderit. *L. 34. §. 3.*
L. 86. §. 1. ff. de legat. 1. l. 66. §. 5. ff. de legat. 2. de Lugo. l. c. num. 275. Lauterb. cit. §. 29, imò, ut de Lugo, si primo legetur absolutè, & dein in eodem testamento sub conditione, censetur revocatum legatum purè, & relictum solum conditionate, & è contra. Item si primò legata quantitas major, & postea minor, vel è contra, censetur prima dispositio revocata. *L. certum ff. de adimend. legat.* si verò in diversis instrumentis, ut in testamento & codicillo eadem vel diversa quantitas legatur, utraque debetur, nisi contraria testatoris intentio ab hæredie probetur. Idem est, si in altero instrumento legarerum cum alia varietate, quòd ad qualitatem, tempus, locum. *L. quinquaginta. ff. de probat. Lugo. l. c. has num. 276.* addens limitationes: nisi eadem vel diversa quantitas in diversis instrumentis legaretur ad eundem finem. v. g. ad alimenta, quo casu dicit standum posteriori per *L. libertis quos ff. de alim. & cibari. legat.* vel nisi testamenta facta simul, & testator unum sibi reservavit, quo causa, si quantitas est diversa, minor debeatur; quia hæres est in possessione, pro quo posteriore citat Molin.

4. Quartò dum eadem res. v. g. decem modii tritici legantur pluribus. v. g. Titio & Cajo, simil seu conjunctum, cuivis legatariorum præstat, non insolidum, sed singulis dimidia pars, ubi enim duas personæ in eadem oratione per voculam & conjuguntur, ad communum vel onus censentur communicative & collectivè, non distributivè, ut fiat divisio inter eas. Muller. *l. c. lit. y. Lugo. l. c. num. 277.* si verò eadem res seorsim legatur pluribus, cùm potuerit testator posteriore legato prius revocare, vel priori legatario addere solum, vel singulis legare in solidum non revocando prius, de quo forte non cogitavit, vel si cogitaverit, voluit, ut res uni, alteri æstimatione detur; hincinquam, in his primò attendenda & præferenda intentio testatoris, si de ea constare possit. & quidem si primo modo legavit, priori legatario nihil debetur. Si secundò modo, singulis debetur in solidum. Si tertio modo, illi ex legatariis conceditur electio circa rem & æstimationem, qui prior petierit, ita de Lugo *l. c. citatis. L. si pluribus. L. si plane. ff. de legat. 1. L. qui duos ff. de legat. 2. L. si res misi. ff. de legat. 3.* & si res primo legatario petenti tradita absque culpa hæredis pereat, antequam secundus petat, huic non deberi æstimationem; quia haec non debetur nisi in defectum rei, quæ si non exstet amplius substantia legati exspirat, ita apud de Lugo Molin, *d. 199.* Vsq. *de testam. c. 8. §. 4. du. 12.* Arg. *L. Titiæ testores. §. fin. & L. filii familiæ. §. fin. ff. de legat. 1.* quòd si verò de tali intentione testatoris non constiterit, inhærendum dicit Lugo principiis, de quibus Jurisconsultus in *L. 33. ff. de legat.* nimirum non presumi prius legatum revocatum, nisi id evidenter appareat. ex ea ratione, quòd non censetur in eadem scriptura mutasse voluntatem revocando legatum, nisi id declareret; ut nec præsumi possit obliuio legati in eodem instrumento prius facti. & præsumi omnes pro virili portione, hoc est, per æquales partes ad legatum vocari, nisi ex scriptura manifestum sit singulis in solidum relictum legatum, ex ea ratione, quòd modus ille legandi pluribus in solidum rem eandem sit in usitatus & extraordinarius; adeoque recte in dubio censetur non adhibitus ex intentione testatoris, sed potius contrarius, qui communis & usitatus est, nimirum vocando plures legatarios simul seu ad æquales partes.

R.P. Lear. *Jur. Can. Lib. III.*

Quæst. 713. An legari posse inutile?

R Esp. legatum, ex quo legatarius nihil commodi acquirit (quale est legatum v. g. debiti puri absque interusurio, hoc est, sine incremento ipsius debiti, contingente ex quantitatis debitæ auctiōne, vel ex remissione modi, temporis, conditionis, loci, perpetua exceptionis, & absque representatione, quæ est solutio alicujus ante diem, quā solvi debebat) inutiliter legatur v. g. creditori, & videtur consequenter in ratione legati nullum esse. Duanen. *ad l. 28. & seq. ff. de legat. 1.* Cujac. *ibid.* Donell. *comm. civil. c. 11.* Vinn. *ad §. 14. Inst. de legat.* Ludvvel. *exercit. 9. th. 4. lit. B.* & plurimi alii apud Muller. *inf. de legat. th. 12. lit. a.* dicentes sic statuere ad unum omnes Interpretes provocantes ad §. 14. Inst. de legat. plurimosque textus alias ab eo citatos, quamvis dissentiat Gunther. Martini in *dissert. hac super quæst. ab eo aditæ. ubi th. 4. & seq.* afferit, legatum debiti puri absque interusurio & representatione relictum creditori valere & subsistere ex ea ratione, quod res eadem possit deberi ex pluribus causis, puta, ex contractu, legato aliâ causa, unde nascatur multiplex actio, quam expedit competere alicui, & in præsente creditori. Porro vide apud Muller. *l. c. & num. 8.* plura exempla, in quibus propter representationem legatum debiti factum creditori evadat utille, & consequenter subsistat.

Quæst. 714. Diem legati cedere quid sit, & quando cedat?

1. R Esp. ad primum: diem legatorum cedere nisi est aliud quâm legata incipere deberi, hoc est, quando obligatio, quæ legata & fideicomissa debentur, primo nascitur *l. 213. ff. de V. S.* unde aliud est, cedere diem legati, & aliud, illud aut ejus dominium acquiri; nec à cessione diei ad illius acquisitionem valet argumentatio. dies autem venire dicitur, quando res legata peti potest.

2. R Esp. ad secundum primum: tametsi de jure veteri legata non nisi à die apertarum tabularum & a ditate hæreditatis cedebarunt; hodierno tamen jure legati puri quale dicitur illud, cui nihil adjectum, quod vel obligationem vel exactiōem illius differre possit, quare etiam adhuc est, quod sub modo relinquitur; cùm non omnis adjectio faciat legatum non purum, sed tantum duas ejus species, nimirum conditio & dies. Lauterb. *adff. quand. dies legat. §. 3.* dies cedit ex dicti mortis testatoris, licet neendum agnatum. *l. 5. §. 1. ff. quand. dies legat. l. unic. §. 1. & 5. c. decaduc. toll.* Idque, sive sit legatum particularē, sive universale. Carpz. *ff. F. p. 3. c. 14. d 23. n. 11.* Lauterb. *l. c. §. 4.* quamvis enim non nisi per aditionem hæreditatis hæres quasi ex contractu legatarii & fideicomissarii obligetur. *l. 5. §. 2. ff. de O. & A. fictione iuris obligatio fingitur nata mortis tempore, & ex eo tempore hæres successisse defuncto intelligitur. l. 19. §. 3. ff. de R. I. Peregr. de fideicom. a. 31. n. 2. & 3.* Lauterb. *l. c.* Idque etiam si hæres sub conditione institutus & legatarius ante existentiam conditionis mortuus sit. v. g. dum testator dixit: Titius, si navis ex Asia redierit, hæres esto, & dein subjunxit; Titius Cajo centum dato: quia legatum adhuc purum est, non obstante hæredis institutione conditionata, illiusque spes ad Caij hæredes transmittitur, & conditione illa eveniente, tempus illud retrotrahitur & conjugitur cum die mortis. *l. 7. §. 1. l. 19. §. 2. ff. quand. dies legat.* Lauterb. *l. c.* Ut autem hæc cessio legatorum purorum locum habeat, requiritur primò, ut legatarius sit superstes testatori; legata-

Ttt

rius